

Dor de Țigore Veche Genul epic, proză

Fiecare suflet omenesc este făcut din
emoții, sentimente și valori. Aceste multiple
valori ca: simle, adevărul, curajul și demnitatea
ni-au ncolpit în inimă, studiind și pro-
mouvând tinerilor liane opera văzând.

Marele poet ne veghează ca o făclie eternă
a națiunii noastre. A fost un poet simplu la
port și la vorbă, cu slova aleasă plină de
adevăruri ce zdrobeste orice iniquitate, eliar și
mortii i-a seprit cu nu-i "frica" de ea, ei
doar "mild" și era. Schitându-i în vis chi-
put, și văd ochii ca floarea de nu-mă-uita,
în ei sălăsluiește lacrima eminesciană
bratele lui sculptează o inimă plângătoare
pentru acest popor, pentru un colț de noi
basarabean. Din inimă necesită se repede
plm de misfletire porumbelul porcii și a
libertății. Îl trinite spre noi cu un
videmur "Ascultați, mări copii", "Salvați-vă
prin simba" în numele dragostei de patrie,
a scrisului latin și a graului românesc.
Mă trezesc și eu dor de Țigore Veche și
recitesc versurile ce cuprind universul: mama,
simba, natura, patria. Creația sa văzând a
fi o cetate de comori spirituale ce ne-au fost
luate drept testament, drept legământ pentru
toate generațiile.

Valentina Rusu - Ciobanu,
Portretul lui Țigore Veche, 1972
Bazean Ciobanu, profesor de limba
și literatura română, 31 ani,
Școala Todiști, 4. Anului Noi